

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/81/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421010159
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6421010159.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovanej N.. W. K., za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 11. augusta 2021, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 23.06.2021, sp. zn. 2T/32/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanú N.. W. K., nar. XX.XX.XXXX v Z. nad V., trvale bytom Z. nad V., M. S. XXX/X, t. č. vo väzbe v E. a E. X. X.

o d s u d z u j e

podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok n e d o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žiar nad Hronom uznal obžalovanú N.. W. K. rozsudkom zo dňa 23.06.2021, sp. zn. 2T/32/2021 vinnou zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. na tom skutkovom základe, že od presne nezistenej doby do 12.11.2020 si prevažne v W., okres Z. nad V., od nezisteného zdroja a za rôzne sumy zadovážovala omamné a psychotropné látky, najmä pervitín, ktoré prepravovala do Z. nad V. a následne ich predávala za odplatu konzumentom drog, pričom dňa 12.11.2020 o 15,55 hod. pred vchodom č. X bytového domu XXX na ulici M. S. v Z. nad V., bola u nej pri osobnej prehliadke zaistená injekčná striekačka s obsahom fialovoružovej kryštalickej látky o hmotnosti 1,554 g s obsahom metamfetamínu 75,1% hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 15 obvyklým jednorazovým dávkam, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok, uvedených v zákone č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov

a konania sa dopustila napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/11/2020 zo dňa 01.04.2020, právoplatného dňa 12.05.2020 bola odsúdená za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon s probačným dohľadom jej bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 rokov, taktiež jej bolo uložené ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie.

Za to okresný súd obžalovanej uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 1, 2, 3, 8 Tr. zákona, § 39 ods. 4 Tr. zákona per analogiam trest odňatia slobody v trvaní šesť rokov a osem mesiacov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona zaradil obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Tr. zákona obžalovanej uložil ambulantné ochranné protitoxikomanické liečenie. Podľa § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 písm. b), § 78 ods. 1 Tr. zákona jej uložil ochranný dohľad v trvaní jedného roka, pričom obžalovaná po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude povinná osobne sa hlásiť v určených lehotách - jedenkrát za tri mesiace u probačného a mediačného úradníka Krajského súdu Banská Bystrica, pracovisko Okresný súd Žiar nad Hronom. Podľa § 77 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona jej uložil aj ďalšiu povinnosť spočívajúcu najmä v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podala včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu, a to najskôr stručným písomným podaním zo dňa 07.07.2021, doručeným okresnému súdu v rovnaký deň s tým, že toto smeruje proti výroku o treste. Takto podané odvolanie následne opäť prostredníctvom obhajcu zdôvodnila ďalším písomným podaním zo dňa 16.07.2021, doručeným okresnému súdu dňa 19.07.2021. V jeho dôvodoch primárne konštatovala z akého obzvlášť závažného činu, na akom skutkovom základe bola uznaná vinnou a aký trest a ochranné opatrenia za súčasného uloženia primeraných povinností jej boli napadnutým rozsudkom uložené. Argumentovala, že vzhľadom na charakter a rozsah spáchaného skutku je uložený trest neprímerane prísny, preto rozsudok vníma ako nespravodlivý. Od začiatku prípravného konania nenamietala spáchanie skutku. Namietala však použitú právnu kvalifikáciu. Poukazovala na to, že za drogovú trestnú činnosť bola súdne trestaná trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/11/2020 zo dňa 01.04.2020, právoplatným dňa 12.05.2020, a to za to, že od presne nezistenej doby do 23.09.2019 zadovážovala metamfetamín U. G., nar. XX.XX.XXXX, ako aj L. V., nar. XX.XX.XXXX. Bol jej za to uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, ktorého výkon jej bol podmienene odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu troch rokov. Tiež jej bolo uložené ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie. V súčasnom trestnom konaní bolo preukázané, že ešte pred začatím trestného stíhania vznesením obvinenia a následným vydaním trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/11/2020 opakovane predávala metamfetamín aj J. W. a T. L.. Podľa jej názoru predajom drog jednotlivým konzumentom sa dopúšťala dielčích skutkov pokračovacieho zločinu, a to vo vzťahu k viacerým osobám. Myslí si, že sa dopustila pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák., pričom za dielčie skutky vo vzťahu k osobám U. G. a L. V. bola už odsúdená. Žiadala preto, aby v ďalšom konaní bol skutok s poukazom na ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. prekvalifikovaný na pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák. a aby jej bol uložený súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. Spolu s uložením súhrnného trestu by mal byť súčasne zrušený výrok o treste uloženom v trestnom rozkaze Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/11/2020 zo dňa 01.04.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Jej návrhy na zmenu právnej kvalifikácie neboli akceptované, čo jej bolo ústne zdôvodnené tým, že začatím trestného stíhania sa prerušuje páchanie pokračovacieho trestného činu a od tejto doby už ide o nový trestný čin.

Zákonné ustanovenie § 122 ods. 13 Tr. zák. je jej známe, avšak poukazuje na to, že v jej prípade bolo trestné stíhanie začaté len za dielčie skutky vo vzťahu k U. G. a L. V. a po tomto sa už vo vzťahu k týmto osobám žiadneho nového protiprávneho konania nedopustila. L. si myslí, že vznesenie obvinenia za skutky vo vzťahu k U. G. a L. V. nemalo právny účinok prerušenia páchania pokračovacieho trestného činu vo vzťahu k osobám J. W. a T. L.. Nezrušením napadnutým rozsudkom trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/11/2020 zo dňa 01.04.2020, ako aj všetkých ďalších

rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, podľa jej názoru za jeden pokračovací obzvlášť závažný zločin jej boli uložené dva tresty.

Podmienečný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov uložený jej trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/11/2020 zo dňa 01.04.2020 jej bude v ďalšom konaní premenený a bude jej nariadený jeho výkon, čím bude musieť vykonať dohromady trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov, čo je trest neprimerane prísny. Ak by odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne v tom, že napadnutým rozsudkom súčasne nezrušil trestný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/11/2020 zo dňa 01.04.2020, tak potom uložený trest vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov odňatia slobody nepodmienečne za držbu 15 obvyklých jednorazových dávok pervitínu je pre ňu neprimerane prísny a likvidačný. Je pravdou, že pri osobnej prehliadke dňa 12.11.2020 mala v držbe 15 obvyklých jednorazových dávok pervitínu, čo nikdy nepopierala. Na hlavnom pojednávaní súdu aj uviedla, že je osoba drogovovo závislá a aj keď nastúpila ochrannú protitoxikomanickú liečbu, nedokázala ihneď abstinovať a bol to jej veľký problém, s ktorým zápasila až do jej zadržania. Bola si vedomá svojho protiprávneho konania, čo oľutovala a aj na hlavnom pojednávaní súdu urobila v tomto smere vyhlásenie, že sa cíti byť vinná. Preto na hlavnom pojednávaní prostredníctvom svojho obhajcu navrhovala, aby súd v takomto prípade pri ukladaní trestu využil mimoriadne zmierňovacie ustanovenie podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a aby jej v prípade uznania viny uložil trest odňatia slobody pod dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby, na samej dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby vo výmere 5 rokov. Súd prvého stupňa na strane č. 6 napadnutého rozsudku uvádza, že nezistil podmienky ustanovené § 39 ods. 1 Tr. zák. na mimoriadne zníženie trestu, vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom na jej pomery. Uviedol, že je nezamestnaná a bez záväzkov. S takýmto právnym názorom súdu prvého stupňa nemôže súhlasiť. Už vzhľadom na to, že bola súdená len za držbu 15 obvyklých jednorazových dávok pervitínu, tak použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom vzhľadom na okolnosti prípadu a povahu spáchaného skutku je voči jej osobe neprimerane prísne a doslova likvidačné. Nesúhlasí tiež s tým, že by bola nezamestnaná. Oficiálne sa jej v malom meste ako je Z. nad V. nedarilo nájsť vhodné zamestnanie, ktoré by zodpovedalo jej kvalifikácii, brigádnicky pracovala ako ekonómka a vykonávala účtovnícke práce. Vždy sa snažila nájsť si prácu, aby dokázala bez cudzej pomoci splácať hypotéku a sama sa užiť. Má aj záväzky, pretože si vybavila hypotekárny úver na kúpu bytu, ktorý musí splácať. Práve uložením tak vysokého trestu sú ohrozené jej sociálne istoty aj po návrate z výkonu trestu, lebo jej hrozí, že nesplácaním úveru príde o byt, nakoľko bude na ňu uvalená exekúcia. Má XX rokov a uložením trestu v takej výške už definitívne stratí možnosť založiť si vlastnú rodinu, mať v budúcnosti vlastné deti a pod. Taktiež jej matka je v dôchodkovom veku, táto má vážne zdravotné problémy a celá táto situácia má vážny dopad aj na jej zdravotný stav. V rámci svojich možností sa snaží pomáhať jej so splácaním hypotéky, avšak jej zdravotný stav jej to určite dlho nedovolí. Tieto skutočnosti podľa jej názoru boli dostatočným dôvodom na využitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ sa týka jej zaradenia na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, poukázala na skutočnosť, že v minulosti nikdy nebola vo výkone trestu odňatia slobody. Je osoba vysokoškolsky vzdelaná, vždy na verejnosti riadne a slušne vystupovala. V rámci výkonu väzby sa v rámci možností ústavu zapája do rôznych voľnočasových aktivít, ručných prác a pod. Výchovné pôsobenie na ňu si preto nevyžaduje jej zaradenie do ústavu so stredným stupňom stráženia. Aj z tohto pohľadu považuje uložený trest za neprimerane prísny. Ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák. jej zaradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia umožňuje.

Záverom navrhla, aby krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a s poukazom na ustanovenie § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnej rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Alternatívne navrhla, aby odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por., s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. jej uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 5 rokov a zaradil ju na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí sa obhajca obžalovanej v plnom rozsahu pridržiaval písomne podaného odvolania. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alebo alternatívne, aby napadnutý rozsudok zrušil a rozhodujúc sám, považujúc uložený trest ako aj zaradenie obžalovanej, ktorá je vysokoškolsky vzdelanou osobou, ako aj na jej doterajší život za neprimerane prísny a uložil jej trest v zmysle písomného odvolania.

Naproti tomu krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny a správne použité aj ust. § 39 ods. 4 Tr. zák. vzhľadom na neodvolateľne prijaté vyhlásenie obžalovanej o jej vine, a to v súvislosti s namietanou právnou kvalifikáciou, zároveň navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná sa na verejnom zasadnutí pripojila k vyjadreniu svojho obhajcu. Zároveň predniesla konečný návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania. Ďalej uviedla, že svoje konanie úprimne ľutuje, svojím konaním nespôsobilá žiadnu škodu, ale skôr poškodila sebe a svojej rodine, žiada preto súd o zhovievavosť pri uložení trestu, ako aj pri rozhodovaní o spôsobe výkonu tohto trestu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe podaného odvolania obžalovanou N.. W. K. podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podala táto odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej proti výroku o treste bolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovanej N.. W. K., ktorým bola uznaná za vinnú napadnutým rozsudkom zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaná na hlavnom pojednávaní dňa 23.06.2021 vyhlásila podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinná zo skutku uvedeného v obžalobe, pričom následne na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedala kladne, „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por., po vyjadrení prokurátora a obhajcu obžalovanej jej vyhlásenie uznesením prijal. Výroky o uložených ochranných opatreniach - o ochrannom protitoxikomanickom ambulantnom liečení a o ochrannom dohľade za súčasného uloženia povinností taktiež nadobudli právoplatnosť, keďže ich odvolaním nenapadla žiadna z oprávnených procesných strán.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovanej krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaná bola pred vyhlásením v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. na hlavnom pojednávaní dňa 23.06.2021 samosudcom poučená o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo písm. c) Tr. por., a to v rozsahu podľa 257 ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por. Odpoveďou na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. obžalovaná vyjadrila svoju vôľu prijať vinu za skutok zistený výrokom obžaloby a zároveň aj jeho právnu kvalifikáciu bez výhrad. Výrok o vine (vrátane právnej kvalifikácie), ktorý bol vyhlásený na základe prijatia vyhlásenia obžalovanej podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo je právne dané nevykonaním dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a analogickým použitím ustanovenia § 334 ods. 4 Tr. por. Rovnako ako pri schválení dohody o vine a treste tu ide o odsúdenie bez dôkazného skúmania žalovaného skutku v súdnom konaní a bez naň naväzujúcej právnej kvalifikácie tohto skutku súdom, ktorý je v naposledy uvedenom smere viazaný obžalobou (naopak je tomu vo všeobecnom kvalifikačnom režime v zmysle § 278 ods. 3 Tr. por.).

Nad rámec uvedeného v reakcii na argumentáciu obžalovanej, že žalovaný skutok mal prvostupňový súd posudzovať vo vzťahu k odsudzujúcemu trestnému rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/11/2020 zo dňa 01.04.2020, právoplatného dňa 12.05.2020, ako dielčie skutky pokračovacieho zločinu voči viacerým osobám, a to ako pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák. a ukladať jej súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. pri zrušení výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/11/2020 krajský súd dodáva, že podľa § 278 ods. 1 Tr. por., súd môže rozhodovať len o skutku uvedenom v obžalobnom návrhu. Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. sa za pokračovací trestný čin považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin. Podľa § 122 ods. 13 Tr. zák., ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia

obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok. S poukazom na skutočnosť, že obžalovaná páchala žalovaný trestný čin aj po právoplatnom odsúdení v trestnej veci Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/11/2020, a to až do dňa 12.11.2020, neprichádzalo do úvahy u obžalovanej ukladanie súhrnného trestu, ale trestu samostatného za páchanie trestného činu po uvedenom právoplatnom odsúdení.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste dospel krajský súd k inému záveru ako okresný súd, nakoľko uložený trest odňatia slobody a spôsob jeho výkonu bol neprímeraný, v dôsledku čoho odvolanie obžalovanej proti výroku o treste považoval za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu zrušil a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o tomto druhu trestu sám.

Pri úvahách o určení druhu trestu a jeho výmery u obžalovanej už okresný súd správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala (ust. § 36 písm. l) Tr. zák.), pričom na druhej strane nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by jej v rámci úvah o výmere trestu priťažovala.

Trestný zákon v sankcii ust. § 172 ods. 2 Tr. zák. umožňuje jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody na 10 rokov až 15 rokov. Keďže pomer poľahčujúcich okolností prevažoval nad priťažujúcimi v pomere 1:0, znižovala sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu (ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák.). V nadväznosti na to bolo možné obžalovanej uložiť po úprave trestnej sadzby trest odňatia slobody od 10 rokov až do 13 rokov a 4 mesiacov. Odvolací súd okrem pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zároveň podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol aj na mieru závažnosti poľahčujúcej okolnosti, ktorá bola pomerne významná, predovšetkým v prospech obžalovanej. Vyhlásenie obžalovanej na hlavnom pojednávaní, že je vinná zo skutku, pre ktorý bola na ňu podaná obžaloba, malo taktiež podstatný význam pri ukladaní trestu, hoci nebolo potrebné priamo aplikovať ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, podľa ktorého možno uložiť trest odňatia slobody znížený len o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Aj krajský súd zdôrazňuje, že uloženie trestu odňatia slobody, čo aj na dolnej hranici trestnej sadzby, by ale bolo v danom prípade neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, čo správne konštatoval už okresný súd, a preto bolo namieste aplikovanie ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., ktoré umožňovalo skrátenie výmery trestu až na 5 rokov. Postup pre aplikáciu zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. odôvodňujú predovšetkým okolnosti prípadu, a to množstvo obžalovanou neoprávnene prechováanej drogy - metamfetamínu, zodpovedajúcemu len minimálne 15 obvyklým jednorazovým dávkam. Napokon obžalovaná bola síce doposiaľ súdom trikrát trestaná, avšak v dvoch prípadoch sa na ňu hľadí, ako keby nebola odsúdená, pričom doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody. Teda nemožno konštatovať, že by mala za sebou rozsiahlu kriminálnu minulosť, berúc do úvahy aj jej vek, jej postoj k spáchanej trestnej činnosti, ako aj skutočnosť, že jej bude nariadený výkon trestu odňatia slobody v trvaní troch rokov, uložený jej trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/11/2020. Práve existencia a kombinácia uvedených skutočností, vyznievajúcich v prospech obžalovanej, odôvodňovala mimoriadne zníženie výmery trestu odňatia slobody až na samú dolnú hranicu mimoriadne zníženej trestnej sadzby. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov možno považovať nielen za zákonný a primeraný, ale aj spravodlivý.

Odvolací súd obžalovanú zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keď prihliadajúc na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovanej, keď táto nebola doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody a taktiež na jej kritický postoj k trestnej činnosti a závislosť na návykových látkach, mal za to, že jej náprava bude lepšie zaručená v ústave s takýmto stupňom stráženia, ako v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, do ktorého by mala byť zaradená podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Takto uložený trest za súčasného uloženia ochranných opatrení (ochranného dohľadu a ochranného liečenia), zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov, ale aj zásadám ukladania ochranných opatrení uvedených v ust. § 35 Tr. zák. V prvom rade si obžalovaná musí sama dôsledne uvedomiť, že v prípade opakovania, a to

najmä obdobnej trestnej činnosti, ako v teraz súdenom prípade, by bola súdom postihnutá nepochybne prísnejšie.

Záverom odvolací súd poznamenáva, že v odôvodnení napadnutého rozsudku týkajúceho sa uloženého ochranného opatrenia je zrejmá nesprávnosť v časti týkajúcej sa povinnosti uloženej obžalovanej po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, kde je uvedené, že bude povinná (dostaviť sa do 2 pracovných dní k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko) osobne sa hlásiť v určených lehotách „1 krát mesačne“ u probačného a mediačného úradníka Krajského súdu Banská Bystrica, pracovisko Okresný súd Žiar nad Hronom, keď je platná táto povinnosť uvedená vo výroku rozsudku, a to „1 krát za 3 mesiace“.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovanej, považujúc ho za dôvodné, rozhodol pomerom hlasov 3:0 tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.